

1916, str. 649), a že by právní pořad nastoupen býti mohl jen, kdyby některý oprávněný byl podle § 213 ex. ř. vznesl odpor a vyřízení odporu bylo by v rozvrhovém usnesení odkázáno na pořad práva, a jest mu přisvědčiti i v tom, že žaloba potud odporuje předpisu § 231 ex. ř., pokud byla podána mimo rámec příslušného exekučního řízení. Ale z toho neplyne, že žaloba o plnění jest předčasná, jak mylně míní nižší soudy, a jde tu spíše o věc, jež vůbec nepatří na pořad práva, nýbrž může podle toho, co uvedeno, býti vyřízena výlučně jen v exekučním řízení (§ 51 ex. ř.). Slušelo proto v této příčině podle §§ 494 a 513 c. ř. s. k dovození zrušení rozsudky nižších soudů a řízení jim předcházející jako zmatečné podle § 477 čis. 6 c. ř. s. a žalobu zamítnouti.

Čís. 8893.

Poštovní šekový úřad není samostatným, od eráru odlišným právním podmínkem, nýbrž jen státním ústavem, podřízeným ministerstvu pošt a telegrafů. Nelze vésti exekuci proti eráru zabavením pohledávky příslušející eráru ze šekových účtů berních úřadů proti poštovnímu šekovému úřadu.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1929, R I 217/29.)

Soud první stolice povolil proti československému státu exekuci k vydobytí peněžité pohledávky. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Žaloba, již se týká soudní smír ze dne 24. října 1928 (exekuční titul), směřovala proti československému státu. Z přípravného spisu vychází, že zaplacení účtu spadá z části do pravomoci ministerstva veřejných prací a že současně jest i několik oddělení zemského úřadu, který nedávno započal svou činnost. V exekučním návrhu se tvrdí, že zástupce vymáhající strany zaslal české finanční prokuratuře v Praze dopis ze dne 5. prosince 1928, v němž ji vyzval, by pohledávku zaplatila do osmi dnů, jinak že bude míti za to, že se placení odmítá, a že provede exekuci. Dále se v návrhu tvrdí, že pohledávka dodnes nebyla zaplacená a že na dotaz sdělil zástupce české finanční prokuratury, že asi bude třeba vésti exekuci. To však nestačí. Placení eráru může se státi jen na poukaz určité pokladny, musí tedy věřitel u příslušného úřadu poukaz příslušné státní pokladně ku placení jemu přiznaného peníze vymoci a teprve, když mu tento poukaz byl odmětnut, pokud se týče placení bylo odepřeno, jest připustiti exekuční návrh. Že se tak stalo, nebylo v návrhu tvrzeno a nemůže postačiti, vyjednával-li vymáhající věřitel s českou finanční prokuraturou, a naléhal na vyřízení u zemského úřadu. Ustanovení exekučního řádu o exekucích pro peněžité pohledávky neplatí, když peníz přiznaný věřiteli proti eráru nebyl ve lhůtě rozsudkem stanovené poukázán k vybrání. Podle dvorského dekretu ze dne 21. září 1798, čis. 434 sb. z. s. reální exekuce na státní statky nemůže býti nikdy povolena bez předchozího výsledku fisku. Toto ustanovení článkem VII. uv. zák. k ex. ř. bylo ponecháno v platnosti. Ježto však exekuce ani na jiné jmění státu nebyla by účelům státní správy a veřejným zájmům méně obtížnou než exe-

kuce na státní statky, nemůže obmezení, které platí ohledně těchto statků, býti odepřeno státu ani ohledně jiných majetkových předmětů. Tento závěr opřít lze i o ustanovení § 28 ex. ř., pak o §§ 15, 251, 290 téhož zákona. Postaral-li se zákon o to, by obce a veřejné ústavy exekucemi pro peněžité pohledávky ve splnění svých úkolů nebyly rušeny a by určité věci a práva byly prosty exekuce, nemůže vydati na pospas zájmy státu, které jsou nejdůležitější a jistě výše než zájmy řečených privilegovaných útvarů i osob; nutno proto míti za to, že to, co platí o exekuci na státní statky, platí také pro exekuci na každý jiný v majetku státu se nalézající předmět, že vedení exekuce na jakýkoliv takový předmět bez předchozího výsledku eráru jest nepřípustné (komentář Neumannův k ex. ř. str. 84). Ježto v souzeném případě navrhl vymáhající věřitel zabavení šekových účtů berních úřadů u poštovního úřadu šekového, platí to, co shora řečeno, i v tomto případě a nutno proto i z toho důvodu návrh exekuční zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 54 čís. 3 ex. ř. musí vymáhající věřitel při exekuci na jmění v exekučním návrhu kromě jiného označiti částí majetku, na které má býti exekuce vedena, a musí udati vše, co podle povahy případu jest důležité pro nařízení, které soud povolující nebo exekuční má vydati pro vedení exekuce. Předpisu tomu stěžovatelův exekuční návrh nevyhovuje. Žadatel navrhuje exekuci zabavením pohledávky, která povinné straně, eráru, přísluší ze šekových účtů berních úřadů proti poštovnímu úřadu šekovému v Praze. Každá pohledávka předpokládá pojmově alespoň dva různé od sebe odlišné právní podmínky, z nichž jednomu proti druhému přísluší nárok na placení nebo na obdobné plnění. Poštovní úřad šekový, proti němuž podle exekučního návrhu přísluší nárok na zaplacení určité částky berním úřadům, povinnému eráru, není samostatným, od eráru odlišným právním podmínkem, nýbrž jest podle zákona ze dne 11. března 1919, čís. 140 sb. z. a n. jen státním ústavem, podřízeným ministerstvu pošt a telegrafů a náležejícím do oboru poštovní správy. »Jeho«, totiž z jeho činnosti vzniknuvší pohledávka a dluhy jsou v pravdě pohledávkami a dluhy státu (eráru). Mají-li státní úřady, na příklad jako v souzeném případě úřady berní, u něho šekové konto, na něž šekový úřad pro ně přijímá vklady, má to jen ten význam, že dotčené vklady mají býti súčtovány pro úřad, na jehož jméno zní šekové konto. Jde tu vpravdě jen o různé pokladny téhož oprávněného eráru. Mezi nimi nemůže býti řeči o vzájemných pohledávkách a dluzích právě tak, jako když soukromá osoba své hotovosti ukrývá ve vlastní držbě na různých místech, třeba by si vedla nejpodrobnější zápisky o tom, kolik má uschováno na jednotlivých místech a jaké posuny hotovostí se mezi nimi vyskytují. Vymáhající věřitel neoznačil tudíž pohledávání, která by povinnému eráru proti jiné osobě příslušela, nevyhovuje tudíž shora udanému předpisu exekučního řádu a proto nebylo lze jeho návrhu vyhověti. Slušelo tudíž napadené usnesení potvrditi, třebaže se opírá o jiné důvody. Správnost těch netřeba při stavu věci dále rozebíratí.